

Livets Kilde hæfteserie

Nr. 30 7. årgang Marts 2008

Det kristne håb

Vil du vide mere? Se vor hjemmeside

www.gvks.org

Guds Verdensvide Kirke i Skandinavia
ISBN 87-91681-11-1

001DKH(d)/032008

Hvis du ønsker flere eksemplarer af dette eller andre af vore hæfter,
skriv da blot til vor adresse i Sverige:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

Andre hæfter i denne hæfteserien:

<i>Bjergprædikenen (1. del)</i>	<i>Guds velsignelser</i>
<i>Bjergprædikenen (2. del)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (1. del)</i>
<i>Bjergprædikenen (3. del)</i>	<i>Hvad er Guds kærlighed? (2. del)</i>
<i>Bjergprædikenen (4. del)</i>	<i>Hvad styrer dit liv?</i>
<i>Bjergprædikenen (5. del)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (1. del)</i>
<i>Den ukendte Jesus (1. del)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (2. del)</i>
<i>Den ukendte Jesus (2. del)</i>	<i>Jesu breve til menighederne (3. del)</i>
<i>Er Gud død?</i>	<i>Jesus kommer igen</i>
<i>Gud og bøn</i>	<i>Jobs bog</i>
<i>Gud og lidelse</i>	<i>Kristendommens fælder</i>
<i>Gud og tilgivelse</i>	<i>Kvinder i Bibelen</i>
<i>Guds løfter</i>	<i>Lever vi i de sidste dage?</i>
<i>Guds nåde (1. del)</i>	<i>Ord om tålmodighed</i>
<i>Guds nåde (2. del)</i>	<i>Ord om håb</i>
<i>Guds profetier</i>	

Forsidebilledet: Blomster på kanzan-kirsebærtræet. En kanzan-blomst består af ikke mindre end 30–50 rosa kronblade. På nogle varieteter ændrer blomsterne farve fra hvid til rosa mens træet blomstrer. For japanerne er kirsebærret et symbol på lykke, men samtidig en påmindelse om den ubestemmelige verdens flygtige skønhed.

Foto: ©awb-bthb

*T*il det håb er
vi frelst!
*Men et håb, som man
ser opfyldt, er ikke
noget håb; for hvem
håber på det, man
kan se?*

Romerbrevet 8:24

HVORDAN KAN VI blive frelst ved håb (Romerbrevet 8:24), når vi er frelst ved tro (Efeserbrevet 2:8)? Er håb det samme som tro? Paulus har skrevet begge disse breve, hvad mente han?

Vi skal se at det ikke er nogen selvmodsigelse, men at troen og det kristne håb går hånd i hånd. Man kan ikke have det ene uden det andet.

I dette hæfte skal vi se på dette vigtige tema indenfor kristendommen. Men hvordan kan håb frelse os? Er frelsen usikker, når vi opfatter håb som noget usikkert? Vort forhold til Gud må da være baseret på noget mere grundfæstet end tvivlende håb?

Når ordet *håb* bruges om det kristne håb, er meningen helt forskellig fra hvordan vi bruger dette ord til daglig. Det kristne håb har et helt bestemt indhold. Vi skal se på hvordan vi kan få det kristne håb, og hvorfor det er så vigtigt for de kristne. □

Formålet med *Livets Kilde* hæfter er at gøre evangeliet vedkommende og tydeligt for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte med at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent samfund man tilhører.

- 2 Indledning
- 3–4 Hvad er det kristne håb?
- 5 Med håb imod håb troede han
- 6–7 Hvordan kan man få det kristne håb?
- 8 Bibelsteder som giver håb
- 9–11 En fortælling om håb
- 12–13 Håbet om opstandelse fra de døde
- 13–14 Grundlaget for vort håb – Guds plan
- 15–16 Håbets Gud – Romerbrevet 15:13
- 17 Hvad giver mig håb?
- 18–19 Et levende håb
- 20 Hvorfor er det kristne håb vigtigt?

»For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds.«

Efeserbrevet 2:8

Hvad er det kristne håb?

Paulus skriver at håb, tro og kærlighed er vigtige aspekter af kristendommen (1. Korintherbrev 13:13). Af disse tre er kærligheden størst. Kærligheden består når troen og håbet er opfyldt, Men hvad er da dette håb?

NÅR VI I DAGLIG TALE BRUGER ordet *håb*, bruger vi det om noget som er usikkert, og vi »håber« på noget som måske vil finde sted. Vi håber at det ikke regner i ferien. Eller vi håber at vi ikke bliver syge osv. Sådan er det ikke med det kristne håb. Det er helt sikkert og pålideligt. Det kristne håb er derfor helt forskelligt fra det usikre »håb«.

Hvad er da dette kristne håb? Brevet til hebræerne 11:1 siger: *»Tro er fast tillid til det, der håbes på, overbevisning om det, der ikke ses.«*

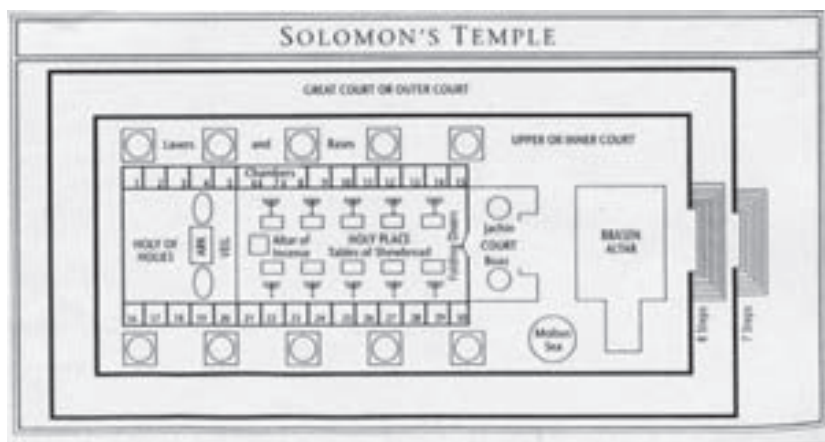
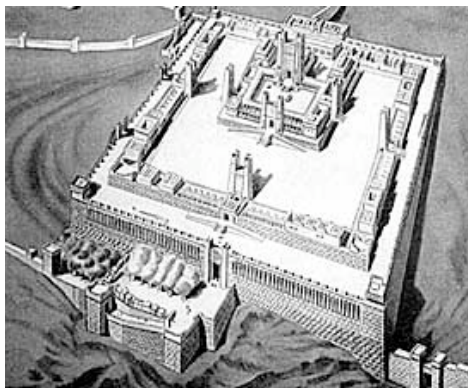
Tro er visheden om at det kristne håb vil blive virkeliggjort. Tro og det kristne håb hører derfor sammen. Hvad er det vi håber på? Jo, at Gud opfylder sine

løfter. Vi håber at Gud vil tilgive os vor synd. At han vil hjælpe os i vor hverdag. Vi håber at Gud vil give os evigt liv. Alt dette er Guds løfter til os. Guds løfter som vi håber på, er selve indholdet i vor tro. Vi tror at Gud vil gøre det som han har lovet, og at han er i stand til at gennemføre det. Troen og det kristne håb hører derfor sammen. Vi er frelst ved det kristne håb, fordi det er ved tro at Gud vil stå ved sine løfter.

I brevet til hebræerne 6:18–19 skriver Paulus: *»...vi som har taget vor tilflugt til at gribe det håb, som ligger foran os. Det håb er som et anker for sjælen; det er urokkeligt og sikkert og rækker ind bag forhængen, hvor Jesus gik ind som en forløber for*

os.« Paulus bruger her symboler fra templet, hvor forhængen skilte de to rum, Det Aller Helligste og Det Hellige. Dette forhæng revnede da Jesus døde (Matthæus 27:51). Det inderste rum i templet indeholdt oprindeligt arken, som var et symbol på Guds trone. Det var kun ypperstepræsten som kunne gå ind til det Aller helligste rum, og det kun én gang om året. På denne måde åbnede Jesus tilgangen til Guds trone for alle. Paulus skriver at vort kristne håb er så sikkert, at det er troens ankerline helt ind til nådens trone.

Det kristne håb har derfor et bestemt indhold og er forskelligt fra det sædvanlige brug af ordet *håb*. Det kristne håb er sikkert og pålideligt. Gud vil opfylde sine løfter. Gud er pålidelig. Han vil og kan gennemføre det han har lovet. □

Med håb imod håb troede han

Romerbrevet 4:18

I DETTE BIBELSTED BLIVER HÅB brugt i begge betydninger af ordet. Bibelstedet er hentet fra fortællingen om Abraham, som blandt andet fik løfte om mange efterkommere.

Guds løfte var urealistisk, da Abraham var 75 år gammel og hans kone havde overskredet den alder hvor hun kunne føde børn. Alligevel troede Abraham på Gud imod håb – imod det som var realistisk og fornuftigt. Han tvivlede ikke på Guds løfte (vers 20) til trods for at både han og Sarah var gamle. Tvært imod var han stærk i troen. Abraham var sikker på at det Gud havde lovet, det var han også i stand til at gøre (vers 21). Det var netop denne holdning som gjorde at Gud regnede Abraham for retfærdig (vers 22).

Denne fortælling om Abraham er central i Bibelens beretning, og er skrevet for vores skyld.

Abraham må mange gange i løbet af de 24 år han ventede have spurgt sig selv hvorfor Gud ikke opfyldte sit løfte. Gud lovede Abraham personligt at han skulle blive far, og pagten med ham blev afsluttet med et ritual som betød, at hvis Gud ikke opfyldte den, så måtte han dø (1. Mosebog 15:8–18). Alligevel ventede Gud med at opfylde løftet. Det må have virket meningsløst på Abraham. Men i eftertiden kan vi se, at Gud ventede for at prøve Abrahams ro og holdning til ham.

Kan det være det samme i dit tilfælde? Kan det være at Gud ikke har opfyldt dine bønner fordi han gerne vil se hvilken holdning du har til ham? Og kan det være, at på samme måde som Abraham var et eksempel på en som var trofast mod Gud selvom han ikke forstod Gud, så kan du være et lignende eksempel? Kan du være et eksempel på udholdenhed? Kan du håbe imod håb? □

Howdan kan man få det kristne håb?

I BREVET TIL MENIGHEDEN I Rom fortæller Paulus om tre måder hvorpå man kan få dette håb.

I Romerbrevet 5:1–5 nævner han håb flere gange. Disse vers er en beskrivelse af en proces. I vers 2 siger han, at vi har et håb om herlighed. Dette kommer vi tilbage til senere i dette hæfte.

I vers tre skriver Paulus at vore prøvelser hjælper os til at udvikle udholdenhed, og udholdenhed hjælper os til at udvikle fasthed og livserfaring sammen med Gud, eller livsvisdom. Vi lærer med Guds hjælp hvordan vi skal takle vanskeligheder.

Men så fortsætter Paulus med at sige, at udholdenhed giver os håb. Med dette mener han, at vi kan få håb når vi ser tilbage på, hvordan Gud tidligere har hjulpet os i vore trængsler. Det er vigtigt at tage vare på disse erfaringer således at hvis vi senere kommer i en krise har vi håb, når vi husker hvordan han tidligere har hjulpet os. Det er et paradoks at vi kan få håb ved at gå gennem udfordringer og vanskeligheder! Det kan være til god hjælp senere at skrive alle de store og små ting ned, som Gud har hjulpet dig med hver dag. Det vil give dig håb at læse de erfaringer du har gjort, når du igen er kommet i en vanskelig situation. Gud er så stor at han også er optaget af dine små problemer!

I vers fem skriver Paulus: »Og det håb gør ikke til skamme, for

Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os.« Det kristne håb vil aldrig svigte os, for Gud vil aldrig bryde sine løfter. Vi vil aldrig blive gjort til skamme ved at Gud ikke indfrier det han har lovet. Han er trofast, og vort kristne håb er sikkert. Men det kan være at Gud indfrier dette på en anden måde eller på et andet tidspunkt end det vi havde ønsket. Det var det Abraham oplevede.

Men så fortsætter Paulus med at forklare, at vi kan få dette håb som et resultat af Guds Helligånd som er givet os. Han gentager det i Romerbrevet 15:13: »Håbets Gud fylde jer med al glæde og fred i troen, så at I bliver rige i håbet ved Helligåndens kraft.« Det kristne håb, trygheden ved at Gud vil holde sine løfter er faktisk en gave fra Ham selv som vi kan få ved Helligånden.

I Romerbrevet 15:4 nævner Paulus en tredje måde hvorpå vi kan få det kristne håb, nemlig ved at læse, hvordan Gud har opfyldt sine løfter.

Vi kan få håb i vort liv ved at studere hvordan han har hjulpet andre tidligere. Det at læse i

Bibelen burde vi gøre dagligt og ikke føle det som en pligt, men som den største glæde vi kan have. Ved at læse Guds Ord får vi åndelig næring, som er lige så vigtigt som mad og drikke. Hvis du vil se hvor afhængig du er af mad og drikke, kan du forsøge at faste en dag, hvor du hverken drikker eller spiser. Jeg tror at du måske snart vil erkende, at du er afhængig af fysisk næring.

Men vi overser ofte, at vi er lige så afhængige af åndelig næring, det vil sige fællesskab med Gud og andre kristne i bøn og bibellæsning. Paulus siger, at vi kan få håb når vi læser i Guds Ord.

Vi kan se at Gud faktisk har gennemført det han har sagt han ville gøre. Dette giver os en tryghed at Gud vil holde sine løfter også til os.

Vi kan opleve det kristne håb på tre måder. Først ved livserfaring sammen med Gud hvor vi kan mindes, at han hjalp os tidligere. Dernæst ved at læse i Guds Ord for at se, at han er trofast mod sine løfter. Og den sidste måde vi kan få håb på er ved Helligåndens gave. □

Bibelsteder som giver håb

EN LISTE OVER BIBELSTEDER SOM GIVER DIG HÅB KAN VÆRE TIL GOD hjælp i tunge stunder. Jeg har en liste som jeg går til når jeg er nedtrykt. Alle har både gode og dårlige dage.

Her er nogle eksempler:

- *1. Mosebog 15:1–6.* Her klager Abraham til Gud fordi Gud har ventet med at opfylde sit løfte. Gud gjorde det til sidst, men Abraham måtte lære tålmodighed. Han måtte vente i 24 år, men Gud holdt ord.
- *Salme 23.* Denne salme af David siger meget om vort forhold til Gud. Han er vor Hyrde og vi er hans forsvarsløse hjord. Vi er trygge når han er med os.
- *Salme 37:4–5.* Hvis vi glæder os i Herren, vil vi ønske hans vilje ske. Da vil vor vilje og hans vilje være sammenfaldende.
- *Job 42:1–6.* Job troede og stolede på Gud før han blev prøvet. Men et resultat af hans store prøvelse var, at han kom nærmere til Gud. Han forstod Gud bedre. Af og til kommer vi nærmere Gud gennem vor lidelse.
- *Matthæus 28:17 og 20.* Her siger Jesus at han har fået al magt i himlen og på jorden og at han er med os alle dage indtil verdens ende! Han er i stand til at hjælpe os når vi trænger til det, men han gør ikke noget som vi selv kan og bør gøre.
- *Johannes' Åbenbaring 21:1–7.* Dette er det bibelsted jeg altid går til når jeg er nedtrykt. Disse vers beskriver det endelige mål med mit og dit liv. I sammenligning med dette er vore problemer ingenting at regne. Disse vers får mig til at løfte blikket og se på de store linier i tilværelsen.

Lav din egen liste. Den kan være en god hjælp på en dårlig dag. □

En fortælling om håb

Ernest Shackleton (1874–1922) havde som mål at nå til Sydpolen. Han blev verdenskendt fordi han var trofast, ikke fordi han nåede sit mål. Tre gange mislykkedes det for Shackleton da han prøvede at nå til Sydpolen. To gange var han med i Robert Scotts ekspeditioner. Men da Roald Amundsen i 1912 havde nået Sydpolen før Scott, ville Shackleton prøve at krydse tværs over Antarktis. Amundsen og Scott var gået frem og tilbage i samme spor for at lægge mad ud som kunne benyttes på turen tilbage.

SHACKLETON LAGDE UD FRA London dagen efter at første verdenskrig brød ud. Han fik speciel tilladelse fra statsministeren til at rejse ud i en krigssituation. Efter et par måneder var de kommet til isen i Antarktis. Men før de nåede land blev de omringet af store ismasser som til sidst knuste den store båd til pindebrænde. Båden sank medens Shackleton og hans mænd stod på isen og så på.

Shackleton vidste at ingen ville savne dem før om tre år, så han måtte på en eller anden måde

prøve at komme i kontakt med resten af verden. Det første de måtte gøre var at efterlade alt det unødvendige gods på isen før de

påbegyndte den lange march. Penge, guld, bøger og overflødig beklædning blev liggende på isen. Shackleton tog sin bibel frem og rev Johannes evangeliet ud; resten blev for tungt at bære på. De tog kun det allermest nødvendige med sig i tre redningsbåde som ikke blev skadet ved forliset. De drog et par hundrede kilometer til fastlandet, Elefantøen. Et mærkeligt navn, men øen fik det navn fordi den ofte blev besøgt af søelefanter – en sælart.

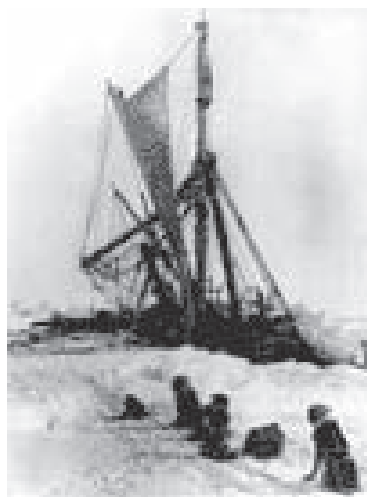
Shackleton tog fem mand med sig i en lille åben redningsbåd for at prøve at nå til den nærmeste ø, Sydgeorgien. Denne ø lå 1300 kilometer borte, og det var farligt at krydse det åbne hav i en lille båd. Dette område er et af verdens farligste havområder. Shackleton sagde til de 22 mænd som blev tilbage på Elefantøen, at han ville være tilbage igen om 14 dage for at hente dem.

Utroligt nok lykkedes det for Shackleton at finde den lille ø som havde en norsk hvalfangerstation som eneste tegn på civilisation. Men det tog 17 dage at krydse det åbne hav uden andet navigationsudstyr end et enkelt kompas og et kort.

Slædehunde ser på medens Endurance ender sine sidste dag før den synker til bunds i Weddell havet den 21. november 1915.

Endurance

Det var som at finde en nål i en høstak, men han klarede det.

Shackleton lejede en stor båd og forsøgte tre gange at hente mændene på Elefantøen, men hver gang blev det stoppet af store ismasser og måtte vende om.

Det fortælles at i løbet af disse måneder blev Shackletons sorte hårmanke grå på grund af de store bekymringer for sine mænd.

Men hver dag på Elefantøen gjorde mændene sig klar, for Shackleton kunne komme tilbage hvilken som helst dag. Alle vidste hvor farlig isen var, og at de måtte være klar, når Shackletons båd ankom på grund af den korte tid de havde før isen pakkede til igen. Hver dag rullede de soveposerne sammen, samlede deres ting og ventede og ventede.

De gav ikke op; de stolede på det løfte Shackleton havde givet om at han ville komme tilbage for at hente dem. Men to uger blev til fire, som blev til otte, som blev til 14 uger. Men de opgav ikke håbet. De troede på Shackleton. Efter 127 dage så de for første gang en båd langt ude i horisonten som tudede. Det lykkedes Shackleton at komme i land og hente mændene. Alle blev reddet, alle kom hjem – takket være en kaptajn som holdt ord. Han lovede at komme tilbage og dette var hvad mændene håbede på.

Vi håber at Gud vil opfylde sine løfter til os. Lad os være lige så sikre på det som Shackletons mænd var, om end Guds svar og hjælp skulle lade vente på sig. Har Gud lovet noget, så vil han holde det. I mellemtiden må vi blot vente, akkurat som Shackletons mandskab, der ikke opgav håbet. □

James Caird er den 8 m lange redningsbåd i hvilken Sir Ernest Shackleton og fem af hans mænd udførte den heltmodige tur på 1300 km i åben båd fra Elefantøen til Sydgeorgien, i storm og 15 m høje bølger.

Shackleton vendte tilbage til Elefantøen i august 1916, hvor han fandt alle 22 mænd som var blevet tilbage i live.

Håbet om opstandelse fra de døde

PAULUS SKRIVER TIL menigheden i Korinth om opstandelsen fra de døde. I menigheden var der delte meninger om dette. Nogen hævdede at der ikke var nogen opstandelse (1. Korintherbrev 15:12). Paulus siger skarpt, at hvis der ikke er nogen opstandelse fra de døde, så er den kristne tro forgæves, og vi er uden håb. Vi er de ynkeligste af alle mennesker.

Gud har lovet en opstandelse efter døden flere steder i sit Ord, blandt andet i Johannes 5:25–29, 1. Thessalonikerbrev 4:13–16 og 1. Korintherbrev 15:20–23, 52 for

at nævne nogle bibelsteder. Man kan se glimt af dette håb allerede i Det Gamle Testamente i Daniel 12:2 og Job 19:25–26. Dette løfte er en del af vort håb, da det kristne håb netop er troen på, at Gud vil opfylde sine løfter. I 1. Thessalonikerbrev 4:13 siger Paulus, at de kristne ikke er som dem der ikke har det kristne håb. Således er det håb han har kaldt os til:

Jeg beder om, at vor Herre Jesu Kristi Gud, herlighedens fader, vil give jer visdoms og åbenbarings ånd til at erkende ham, med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår, til hvilket håb han kaldte jer, hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er, og hvor overvældende stor hans magt er hos os, der tror ...

Efeserbrevet 1:17–19

Apollos tempel i Korinth

Det er når man står ansigt til ansigt med døden at dette spørgsmål bliver så aktuelt. Tror vi virkelig på en opstandelse, eller er det bare en hyggelig tanke?

For nogle år siden snakkede jeg med en mand som jeg kendte meget godt og som vidste at hans liv var ved at ebbe ud. Jeg sad på sengekanten ved siden af ham, og pludselig drejede han sig om mod mig og spurgte: – Tror du virkelig på en opstandelse fra de døde?

Jeg så ham direkte ind i øjnene. Det var ikke fortvivlelse jeg så, men en søgen efter en bekræftelse – var det virkelig sandt?

– Ja, jeg tror på en opstandelse, svarede jeg. Han smilede. □

Korinthiske mønter. Forsiden: Pegasus. Bagsiden: Athene med en korinthisk hjelm.

Grundlaget for vort håb – Guds plan

GUD HAR EN PLAN. HVIS HAN er kærlig og retfærdig, så vil han lade alle mennesker som lever få tilbudet om frelse ved Jesus Kristus. For Gud ønsker flest mulige af sine børn i sit rige, ikke færrest mulige. Derfor tror jeg på:

1. *Timotheus 2:4* »[Gud] som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden.«

2. *Peter 3:9* »Men han [Gud] har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse.«

Disse to vers viser Guds indstilling til os mennesker. Han ønsker at alle skal komme til

erkendelse af sandheden så vi kan vælge, om vi ønsker at være med Gud i evigheden eller ikke.

Samtidig er Gud tålmodig med os. Han lader os prøve vore egne veje, så vi aldrig kan komme til ham senere og sige at han ikke lod os prøve, om vore egne veje var bedre end hans.

Hans plan gælder alle mennesker, men det er tydeligt at Han ikke har åbenbaret dette tilbud for alle i dag. Gud holdt budskabet om frelse skjult for millioner af mennesker som levede før Jesus kom til jorden første gang. Men også senere har han holdt evangeliet skjult for millioner af mennesker op gennem tiderne.

Gud siger, at selv jøderne ikke skulle forstå evangeliet (Esajas 6:9–10). Deres hjerter var forhærdede for at de ikke skulle forstå, at Jesus faktisk var Guds enbårne Søn. Hvis alle havde accepteret ham som Messias, ville de ikke have korsfæstet ham. At Jesus blev korsfæstet, var en del af Guds plan for menneskeheden og grundlaget for vort håb.

Jøderne korsfæstede ham fordi han hævdede, at han var Guds søn, noget som de opfattede som gudsbespottelse, og efter loven i Den gamle pagt skulle dette straffes med døden. Så bag kulisserne havde Gud en plan, og

det har han også i dag. Men han har en tidsplan, som er forskellig fra vores. Han har en plan for hvordan alle mennesker kan få dette tilbud, enten i dag eller i opstandelsen, eller på anden måde. Vi kommer tilbage til hvad der sker efter døden i et særskilt hæfte.

At Gud har en plan baseret på håb, ser vi ved at han lod Jesus dø for hele menneskeheden. Gud Fader og Jesus Kristus gik ikke gennem denne forfærdelige lidelse og offer for blot nogle få mennesker. Dette er budskabet om håb, nemlig at Jesus har påtaget sig alle menneskers synder, og en dag vil alle mennesker forstå dette. Også dem som ikke har forstået Guds plan i dag vil senere få et tilbud om evigt liv. Men hvis de ønsker at tage imod Guds tilbud, må de også følge hans veje og ikke deres egne.

Gud er i sandhed en kærlig og retfærdig Gud! Han er håbets Gud (Romerbrevet 15:13). □

»... med håb om evigt liv, som Gud, der ikke lyver, har lovet for evige tider siden.«

Titus 1:2

Håbets Gud

*Håbets
Gud fylder
jer med al
glæde og
fred i troen,
så at I
bliver rige
i håbet ved
Helligåndens
kraft.*

Romerbrevet 15:13

PAULUS SKRIVER AT GUD ER håbets Gud. Gud er trofast og er i stand til at opfylde alle sine løfter. Gud er så mægtig og stor, at det er vanskeligt at beskrive ham. Det er vanskeligt for os at forstå at:

Gud er overalt (Salme 139:7–8):
»Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt? Stiger jeg op til himlen, er du dér, lægger jeg mig i dødsriget, er du der.«

Se også: Jeremias 23:23–24, Esajas 66:1, 1. Kongebog 8:27 og Apostlenes Gerninger 17:28.

Gud er almægtig (Jeremias 32:17): *»Ak, Gud Herre, du har skabt himlen og jorden i din store styrke og med din løftede arm. Intet er umuligt for dig!«*

Se også Jeremias 32:27, Esajas 40:12–17, 44:6–8 og Matthæus 28:18.

Gud ved alt (Salme 147:4–5):
»Han [Gud] bestemmer stjernernes tal og kalder dem alle ved navn. Vor Herre er stor, mægtig i styrke, hans indsigt er uden mål.« Matthæus 10:30: *»Men på jer er selv alle hovedhår talt.«*

Gud er trofast (Klagesangene 3:21–23): *»Men dette lægger jeg mig på sinde, derfor vil jeg vente: Herrens troskab er ikke hørt op, hans barmhjertighed er ikke forbi, den*

er ny hver morgen; din trofasthed er stor.«

Gud elsker dig (Johannes 3:16):
»For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortages, men have evigt liv.« »Derpå kender vi kærligheden: at han satte sit liv til for os« (1. Johannes 3:16).

Gud er uransagelig (Salme 145:3): »Herren er stor og højt lovprikt, ingen kan udforske hans storhed.« Se også Romerbrevet 11:33–34.

Guds navn er JEG ER. Da Moses spurgte ham om hans navn, svarede han at hans navn er knyttet til udtrykket »JEG ER« (2. Mosebog 3:14). »Gud svarede Moses: Jeg er den, jeg er. Og han sagde: Sådan skal du sige til israelitterne: JEG ER har sendt mig til jer.« Der er ingen som er så virkelig som Gud. Hans navn *Jeg er* (Jahve/Jehova) siger alt om ham. Verbet er i nutid. Det betyder at Gud altid eksisterer, Han lever altid, han har evigt liv. Vi lever blot nogle få år, men han ER. Gud er permanent, medens vi er midlertidige. Gud er mere virkelig end du og jeg fordi han ALTID ER. Gud er ubeskrivelig, og hans veje er uransagelige. Det er ham du beder til, og så kan du være forvisset om, at ingenting er umuligt for ham! □

» JEG ER «

- overalt -

- almægtig -

- ved alt -

- trofast -

- uransagelig -

*

» JEG ER «

- elsker dig -

Hvad giver mig håb?

JEG BAD DELTAGERNE I løvhyttefesten i 2006 om at komme med en fortælling som gav dem håb, enten en historie fra Bibelen eller fra deres eget liv, hvor Gud havde grebet ind. Der var mange personlige vidnesbyrd, men her følger et som blev skrevet i sygesengen på et sygehus i Oslo:

»Et af de skriftsteder som jeg synes giver håb, er historien om Manasse i Det Gamle Testamente. Manasse glemte Guds love som hans far kong Hizkija havde lært ham, og gjorde det samme som kong Akab før ham (2. Kongebog 21:2–3). Han ledte hele Judæa

på afveje (2. Krønikebog 33:9), hvilket medførte store lidelser. Gud brugte sine profeter til at advare Manasse, og han gav ham god tid til at omvende sig – men til ingen nytte. Gud greb så ind og sendte Babylons konge mod Jerusalem. De tog Manasse til fange og førte ham til Babylon. I fængslet omvendte han sig til Gud (2. Krønikebog 33:12). Gud tilgav Manasse, og han fik sit kongedømme tilbage og regerede i mange år med et retfærdigt styre, hvor han pålagde judæerne at tilbede den sande Gud (2. Krønikebog 33:15–16).

Dette viser hvor tålmodig Gud er med os, og at han giver os tid til omvendelse. Han tilgiver alle som med sønderknust hjerte bekender deres synder og vender sig bort fra dem. Gud tilgiver alle vore synder. Ingen burde derfor sige at 'mine synder er så store at Gud umuligt kan tilgive mig'. Manasses eksempel giver os håb«.

Den som indsendte dette indlæg var meget syg og havde netop gennemgået en stor operation. Han er bedre nu, og lægerne er meget overrasket over hans hurtige bedring. Vi er måske lige så overrasket! □

Et levende håb

LOVET VÆRE GUD, VOR HERRE JESU
Kristi fader, som i sin store
barmhjertighed har genfødt os til
et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse
fra de døde, til en uforgængelig og
ukrænkelig og uvisnelig arv, der ligger
gemt i himlene til jer, som af Guds magt
ved troen bevares til en frelse, der holdes
rede til at åbenbares i den sidste tid.

Da skal I juble, skønt I nu en kort tid, hvis
det skal være, må lide under prøvelser af
mange slags, for at jeres tro, der er mere
værd end det forgængelige guld, der dog
prøves i ild, kan stå sin prøve og blive til
pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus
åbenbares.

1. Petersbrev 1:3–7

PETER SKRIVER HER OM ET LEVENDE HÅB – DET VIL SIGE ET
håb som er aktivt i vort kristne liv. Det er et håb
som giver sig udtryk i et nyt liv i glæde. Et håb
som aldrig dør, men som holder ud til livets slutning.
Det er et levende håb om evigt liv.

Peter skriver i vers 3 at det er ved Guds miskundhed
eller nåde at dette sker. Vi har en pagt med Gud om
nåde. Det er ved hans nåde og ikke vor godhed eller
fortjeneste, at han har genfødt os til et nyt liv i Kristus.
Vi lever et nyt liv, hvori vi ikke længere er
hovedpersonen, men vores fokus er på Gud og vore
medmennesker.

Peter skriver også at det kristne håb er baseret på
Jesu opstandelse fra de døde. Vi bliver forliget med
Gud ved Jesu offer, men det er ved at han lever, at vi
får del i det evige liv (Romerbrevet 5:10).

Arven som vi er lovet er vort håb, er evig, ren og kan
ikke visne bort. Denne arv er allerede forberedt for os i
himmelen og bliver taget vare på af Gud selv.

I mellemtiden vil Gud beskytte os på vor vandring
gennem livet for at vi ved livets afslutning kan få
opfyldt vort håb, som er frelse fra den evige død. Dette
håb er så stort og betydningsfuldt for os, at vi kan juble
af glæde selvom vi har prøvelser en kort tid. Ja, vi kan
juble til trods for at vi har sorg i vore prøvelser, skriver
Peter.

Peter afslutter med grunden til prøvelse af vores tro.
Ligesom ild fjerner urenheder i guld, bliver vor tro
styrket og rensat gennem prøvelser. Men vores tro er
meget mere værd end guld afslutter Peter i vers 7. □

Hvorfor er det kristne håb vigtigt?

- *Håbet er grundlaget for en positiv holdning til livet*

Livet kan være og er af og til vanskeligt. At have en positiv holdning er noget som alle kristne bør have. I brevet til Filippenerne 4:8 siger Paulus at vi skal være opmærksomme på alt det som er positivt. Ret fokus på Gud og ikke på dine problemer eller dig selv, fordi det er Gud der har løsningen på dine problemer.

- *Håbet motiverer os til at fortsætte til trods for prøvelser*

Det kristne håb gør at man kan være positiv når man møder modgang. Gud vil give os kraft til at fuldføre til vejs ende.

Romerbrevet 8:38–39: »For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.« Det er kun dig som kan forhindre dette ved at give op.

- *Håbet motiverer os til at forandre os selv*

1. Johannes 3:3: »Enhver, som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren.« Hvis vi har det kristne håb, så ændrer vi vor livsstil for at leve et liv til hans ære og behag. Vi vil leve for ham i stedet for at leve for at behage os selv.

- *Vi skal sprede dette håb til andre*
- For at kunne sprede håb må man have det selv. Det er som sygdom, håb smitter. Vor opgave er ikke at kritisere andre, men at sprede håb til andre – at være positive og et eksempel for andre. For at kunne gøre det, må man have det kristne håb, som hjælper dig op hver gang du falder.

- *Vi er frelst ved dette håb*

Romerbrevet 8:24: »Til det håb er vi frelst!« Det kristne håb er troen på Guds løfter. Det er ved Guds løfter, at vi er frelst. Men det kristne håb er ikke usikkert, det er sikkert og trygt. □

Adresseændringer bedes meddelt til:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionens adresse:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo
www.gvks.org

Andre adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde Hæfteserie*,
P.O. Box 714, DK-4000 Roskilde

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige (produktion)

Vi kan kontaktes på telefon:

Danmark: +45 - 22 67 70 96
Norge: +47 - 64 87 74 48
Sverige: +46 - 076 205 24 29

Støtte til udgivelse af *Livets Kilde hæfteserie*

Abonnementet på *Livets Kilde hæfter* er gratis. Vi har for tiden ca. 1400 læsere og uden støtte fra vore læsere havde det ikke været muligt for os at udgive hæfterne. Vi vil gerne udtrykke vor dybeste taknemmelighed over for alle der støtter *Livets Kilde hæfter*! Arbejdet med at lave hæfterne sker med frivillig indsats. Men trykning af hæfterne og porto må betales. De som ønsker at støtte udgivelsen af hæfterne så vi kan fortsætte denne tjeneste og måske endda sende hæfter til endnu flere abonnenter, kan sende en gave til én af nedenstående konti. I Danmark er alle bidrag over 500 kr. fradragsberettiget. Yderlige informationer fås ved at skrive e-mail til Danmark@gvks.org eller til postadressen P.O. Box 714, 4000-Roskilde.

Danmark: 9570 12457278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

Forfatter til dette hæfte: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Det kristne håbet*
Oversætter: Marie Laursen